

”Far har givet mig lov til at købe en ny hat. ”

I forbindelse med mit nyligt udførte maleris titel, min mors replik:

“ Far har givet mig lov til at købe en ny hat.”må tilføjes en uddybende forklaring, en lille fortælling.

Årstallet må nok have været 1941 i krigens første år, hvor min mors - og min meget hyggelige og spændende tur til Randers helt naturligt startede med den kendte replik, hvor “FAR” var min far, uddeler Frants Peter Obel, hvis Opel Kadet var klodset op, som alle almindelige menneskers privatbiler var blevet på dette tidspunkt.

Derfor tog min mor og jeg med rutebilen, der havde gasgenerator. Vi kom forbi Hvidsten Kro, hvor det var spændende at se, om Tulle Fiil tilfældigvis dukkede op. Vi havde i det fine dameblad “Tidens Kvinder”, som min mor Else holdt, set smukke foto fra Tuller romantiske bryllup på Hvidsten Kro med sin lokale Peder. Krofatter Fiil og den tamme stork i Hvidsten Kro’ s have kendte jeg fra mine små skoleudflugter fra Kærby Skole, som startede med, at vores kvikke lærer Herskind bad os alle om næste dag i det gode vejr at komme med cykler og madpakker i skole, for nu skulle vi på udflugt. Nøjsomme var vi, men klart er det, at Hvidstengruppens stærke historie har udvirket, at disse barndoms minder har fået lov at lagre sig stærkt i min hukommelse igennem tiden.

Den lille 9 årige Grete havde flere gange været på lignende ture med mor Else med samme formål, at købe en ny hat.

Hatteforretninger var et almindeligt fænomen i alle større byer på dette tidspunkt. Som regel var indehaveren en elegant kvindelig modist, som havde kreative evner i hattepyntningens kunst. Forretningens udstillingsvindue var en fryd og oplevelse for de fleste modebevidste kvinder i denne tid.

Men det var ikke en kvinde, men en mand, der var modist i mors foretrukne hatteforretning i Randers. Og hvis mit minde er, som jeg nu husker det, var det den rene øjenfynd - en fantastisk oplevelse. Først tog hr. Moustesen med stor følsomhed og elegance og medleven hatte frem i forskellig faconer og farver. Han havde helt afgjort sine preferencer - så skarpt, hvilken hat, der klædte fru Obels ansigt bedst.

Om prisen på pågældende model lige var lidt for høj, måtte mor jo vurdere. Og valget faldt derefter på den rette facon og farve til passende pris. Nu kom det eventyrlige, skulle der fjer eller blomster på som pynt - og igen trådte Moustesens sans for elegance i karakter.

Når valget endelig var gjort, kunne min mor og jeg, mens Moustesen syede pynten på mors hat, gå til hyggelige café Annie, hvor der var pianist i hjørnet og chikke serveringsdamer med sorte kjoler og små hvide forklæder og kapper. Roen faldt over os - og snakken gik - her hvor jeg havde mor helt for mig selv, mens vi nød chokoladen med flødeskum og friskbagte boller.

Ærindet til slagteren, hvor mor utvivlsomt med sin Fr. Peter i tankerne købte lækkert afskåret roastbeef, hørte også med til Randers-ritualerne.

Der var tre kommisser og en ung pige på kost i Kærbybro Brugsforening, så det var ikke afskåret roastbeef, der kom på aftenbordet. Jeg tror den var beregnet til et lille turtelduemåltid i privaten denne aften for uddelerparret efter mor Else havde shoppet i Randers.

Grete Obel. (Obeline)

RY d.4. sep 2022